

σπουδῆ τοῦ τιμιωτάτου ἐν πραγματευταῖς κυρίου Δημητρίου Παύλου Εὐπατρίδου, τῆς ἐν Ἡπείρῳ πρωτεροῦσης πόλεως Ἰωαννίνων. Ἐν Βιέννῃ 1791. ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἰωσήφ τοῦ Βαουμαῦστέρου. εἰς 4^{ον}· μικρόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Βίσις τοῦ πονήματος τούτου εἶναι τὸ ἰταλιστὶ ἐπιγραφόμενον *Il Giovine istruito di Geminiano Gaeti*, ἐπιστήμονος ἀνδρὸς τῆς Ἰταλίας.

(331) — Σειρά τῶν πατέρων εἰς τὸν μακάριον Ἰωβ, συλλεχθεῖσα παρὰ Νικήτα μητροπολίτου Ἡρακλείας νεωστὶ μετατυπωθεῖσα σπουδῆ καὶ δαπάνῃ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν Ἰωάννου Μαρμαροτύρη, καὶ μετὰ ἀκριβοῦς ἐπιμελείας διορθωθεῖσα παρὰ Γεωργίου Χρυσοφοῦ τοῦ ἐξ Εὐρίπου· προσφωνηθεῖσα δὲ τῷ Ὑψηλοτάτῳ, ἐκλαμπροτάτῳ τε καὶ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἀθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας, κυρίῳ κυρίῳ Ἰω. Μιχαήλ Σούτζῳ. ἀψῆβ'. Ἐνετίησιν 1792. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ. εἰς 4^{ον}·

(332) — Εὐχαὶ πασῶν τῶν δεσποτικῶν Θεομητορικῶν τε καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἀγίων ἑορτῶν τοῦ ὄλου ἐνεαυτοῦ, συντεθεῖσαι εἰς εὐληπτον φράσιν ὑπὸ τοῦ Πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Ἀνθίμου, καὶ ἤδη πρωτον ἰδίῳ ἀναλώμασι τυπωθεῖσαι εἰς ὠφέλειαν τοῦ ἀναγινώσκοντος. ἀψῆβ'. Ἐνετίησιν 1792. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 12^{ον}·

(333) — Βιβλίον καλούμενον Ἐλεγχος κατὰ ἀθέων καὶ δυσσεβῶν, περιέχον λόγους κεφαλαιώδεις· ἐν ὅῃς ἀποδεικνύεται φυσικῶς τε καὶ συλλογιστικῶς ἡ ὕπαρξις τῆς ὑπερουσίτου θείας οὐσίας, ἡ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ νᾶ εἶναι παραγωγὴ τοῦ κόσμου, ἡ ἐπὶ πᾶσι τοῖς δημιουργήμασι θεία πρόνοια, καὶ ἡ ψευδὴς πρόβρῃσις τῶν κριτικῶν καὶ γενεθλιακῶν ἀστρολόγων, φιλοπονηθὲν παρὰ Προκοπίου Πελοποννησίου τοῦ ἱεροδιδασκάλου, καὶ ἀφιερωθὲν τῷ μακαριωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ Πατριάρχῃ τῶν,